

COLLOQVIVM TERTIVM

Persōnae: Dēlia, Syra, Aemilia, Iūlia

Puella dormit. Quae est puella quae dormit? Puella quae dormit est Iūlia, filia Aemiliae.

Ancilla cantat: “Lalla.” Quae est ancilla quae cantat? Ancilla quae cantat est Dēlia. Cūr Dēlia cantat? Dēlia cantat quia laeta est. Syra Dēliam audit. Syra et Dēlia sunt ancillae Aemiliae.

Syra: “St, Dēlia! Puella mea dormit.”

Dēlia: “Puella tua? Quae est puella tua?”

Syra: “Est Iūlia.”

Dēlia: “Iūlia nōn est tua puella, Iūlia puella Aemiliae est.”

Syra: “Iūlia est filia Aemiliae — et mea quoque puella est.”

Dēlia: “Lalla, lalla.” Ancilla laeta cantat.

Syra: “Ssst! Iūlia tē audit.” Syra irāta est.

Dēlia: “Hahaha! Iūlia mē nōn audit, quia dormit. Lalla, lalla, lalla!” Dēlia rīdet et cantat.

Iūlia Dēliam audit. Iam nōn dormit puella.

Venit Aemilia, domina ancillārum. Dēlia iam nōn cantat neque rīdet, quia dominam videt.

Aemilia, quae Iūliam nōn videt, Syram interrogat: “Ubi est Iūlia, Syra?”

Dēlia respondet: “Fīlia tua nōn hīc est, domina.”

Syra: “Domina nōn tē, sed mē interrogat.”

Aemilia interrogat Syram: “Cūr filia mea hīc nōn est?”

Syra: “Iūlia hīc nōn est, quia dormit.”

Iūlia, quae iam nōn dormit, Syram vocat: “Syra!”

Syra puellam nōn audit, sed Aemilia eam audit.

Aemilia: “Iūlia nōn dormit; tē vocat.”

Syra interrogat: “Quem Iūlia vocat?”

Aemilia respondet: “Tē.”

Iūlia Aemiliam vocat: “Mamma! Mam-ma!”

Iam Syra Iūliam audit.

Syra: “Iūlia nōn mē, sed tē vocat, domina.”

Iūlia venit et Aemiliam interrogat: “Cūr Syra nōn venit?”

Aemilia: “Nōn venit, quia tē nōn audit.”

Syra: “Ō, hīc est mea Iūlia puella.”

Aemilia: “Mea puella est Iūlia, nōn tua. Sed cūr nōn dormit?”

Nōn Syra, sed Iūlia respondet: “Quia ancilla cantat et rīdet.”

Aemilia irāta Syram interrogat: “Quae est ancilla improba quae cantat et rīdet?”

Syra nōn respondet. Cūr nōn respondet Syra? Nōn respondet, quia dominam videt irātam. Syra ancilla proba est.

Iūlia: “Iam nōn cantat ancilla neque rīdet.”

Aemilia: “Neque iam dormit mea puella!”